

Skatteministeriet,
Den 1. juni 1993

I henvendelsen af 26. maj 1993 fra Danmarks Automobilforhandler Forening (L 286 – bilag 2) anføres, at lovforslaget lægger op til en væsentlig skærpelse af beskatningen af firmabiler til skade for store dele af erhvervslivet.

Jeg er enig i, at lovforslaget indebærer en øget beskatning af det gode, det er at have bil til fri rådighed. Skærpelsen skal imidlertid ses i forhold til den hidtidige lempelige beskatning af disse tilfælde.

I øvrigt er det jo principielt en frivillig sag, om man vil have rådighed over en firmabil til privat kørsel og dermed undergives den skærpede beskatning.

Jeg kan derfor ikke anerkende, at den foreslåede beskatning vil hindre aktive og initiativrige personer i at udføre deres arbejde.

Dertil kommer, at det fortsat vil være mere fordelagtigt at have firmabil til fri rådighed med alt betalt end selv at betale en tilsvarende bil.

Den skattemæssigt ansatte værdi af det gode, som firmabilen repræsenterer, lægges til den ansattes skattepligtige indkomst,

hvorimod den, der selv ejer bilen, skal tjene mere end det dobbelte af udgifterne vedrørende bilen for at afholde disse udgifter.

Virksomhederne vil med den foreslåede beskatning af fri firmabil muligvis købe brugte biler i højere grad end i dag, men jeg forventer ikke, at det sker i større omfang, fordi virksomhederne jo skal afholde de med ældre biler forbundne yderligere vedligeholdelsesomkostninger.

Det er i høj grad op til erhvervslivet selv, om den foreslåede beskatning af fri firmabil skal medføre øgede omkostninger.

Dertil kommer, at skal erhvervslivet subsidières, skal det gøres mere målrettet end ved en generelt lempelig beskatning af firmabiler, der både vil favorisere den, der har bilen til rådighed som et rent frynsegode, og den, der har bilen til rådighed som følge af en intensiv erhvervsmæssig benyttelse i øvrigt.

Vedrørende det af Danmarks Automobilforhandler Forening anførte om lovforslag L 305 henvises til mine kommentarer til L 305 – bilag 7.